

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 96: Ik ben een sinaasappel!

Zei de mandarijn met hele grote mond. Wat heeft fruit te maken met monsters denk je nu, maar de overeenkomst tussen de mandarijn en je monster is best groot. Sowieso is elk kind wel te vergelijken met een stuk fruit, maar elk kind bestaat voor 80% uit mandarijn.

Niet zomaar één, maar een mandarijn met gigantisch grote mond. Maar er is meer, veel meer fruit te herkennen in je monster. Wat doet bijvoorbeeld een banaan als hij droog is? Juist ja, vallen. En je monster? Graag gedaan. Verder zijn ze soms wat explosief (granaatappel red.), moeten we soms door de zure appel heen of hebben ze last van zuurpruimeritis. Na het cadeautje zijn de framblijen er en anders wel abriboos. Slechts een kwart van een procentje is stof, stof voor de zeurkous. Maar vooral zijn ze heel erg mandarijn. Mandarijn met verschrikkelijk grote mond. Waarom?

Monsters overdrijven graag en vaak. Wanneer ze iets leuks hebben of juist niet, maar het verhaal klopt bijna nooit. Alleen de kern is waar, zowel de mandarijn als de sinaasappel is oranje, ze zijn beide sappig en smaken naar mijn idee hetzelfde. Het verschil zit hem in de grootte. We zullen hem dus moeten pellen, ontleden, pitjes eruit halen en die gore velletjes eraf moeten peuteren voordat we weten wat het nu precies is. Je kind is nooit nooit meer moe. Na de eerste laag blijkt dat beperkt tot vandaag. Na de velletjes weet je het dagdeel. Als de pitjes eruit zijn blijkt dat ze niet nu moe zijn. Je monster mag nooit meedoen op school met voetbal want Gijs is een grapefruit. Gijs was gisteren nooit meer moe dus is hij een verbitterde mandarijn met grote mond waar mijn mandarijn weer last van heeft waardoor ik moet pellen en plukken en peuteren en pielen tot blijkt dat de mandarijn wel mee mocht doen maar hij dit vertelde omdat het zou kunnen gebeuren wanneer Gijs een grapefruit is. Met smerige vingers kom je dus tot de conclusie dat je met een sinaasappel hebt zitten praten.

Nog een voorbeeld van de grote mond van de mandarijn is het meest herkenbare voor elke ouder, oppas, tante, oom, opa, oma, paus of alien. Trek de pleister eens van je kind af. Als een mager speenvarken gillen ze hele stadions vol, 112-

centrale roodgloeiend, buurtpreventie op straat, kazernes stromen leeg en de appie komt olijfolie tekort om te zorgen dat de pleister gewoon van je monster afglijdt. Met snorkel en duikbril in de aanslag zwem je door de 1000-en liters olie heen om te voorkomen dat het zeer doet. Je weet als geen ander dat als je zegt niet kijken, dat het kind nergens anders naar kijkt dan de plek van te verwijderen pleister. Doodsangsten staan ze uit, je had de pleister namelijk geplakt met montagekit, de randjes afgewerkt met siliconenkit om te voorkomen dat er water doorgaat, daar overheen een laag haarlak zodat het beter hecht en als kers op de slagroom verder ingegipst en gepolijst. Dit gaat er af. Dat doet zeer. Snoep ligt klaar, netflix staat aan, een fanfareband staat paraat en een circus vol artiesten doen alles om je kind niet naar die klotepleister te laten kijken voordat je zijn/haar arm eraf hakt met een machete. Na veel olieverspilling is het kwaad al geschied. Met een stortvloed aan zonnebloemolie, babyolie, olijfolie, kokosolie en 10w40 kietelde het verwijderen van de arm...uhm, pleister te hard.

IK BEN EEN SINAASAPPEL!